

W

(121)

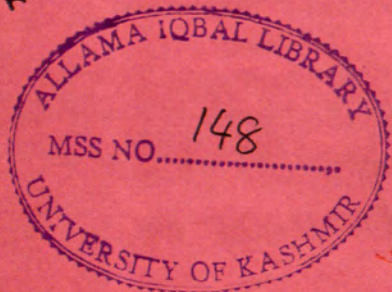
Inc

Lx

5/2/001

Acc no. 47172

منہاج الحارثی

8

471720

کتابخانه

اشیاء

بسم الله الرحمن الرحيم
 محمد و نهای بعد مراد که در راه کینه عارفان عارفان اسرار خودت و
 جهان از غیر غیب پاک نیست و در قافیه بر جان پاکیزه و خدمت خود
 خواجه کائنات محمد رسول الله بشیر نبوت و از ملکات الدرجه لعالمین متفرد
 مخصوص است و بر همه یاری و بهر و ان و با و ا صلا الله علیه و سلم و علی اله
 و صحبه اجمعین ابغز و قضا که اسد با محبت و زینت که اسد حشر از کجاست
 جمع اولیقه و شهادت عارفان نام نهاده اند تا مگر از خود ندان و شهادت
 که فایده به زینت با غیر حق اعتقاد کن و بنیای شوق و از حق خفا نیست
 تا شیطانی بر تو راه نیابد بهیم چهره منور و منور و هدایت کردی دل را حلا
 یابد و در کار حق باش تا که روشن ساخته کرد و جز حق است مگر حاشا که
 در کارای دنیا اهتمام اندک کن تا کفایت یابد دل کمی مستعد کن تا
 زبانی کنش که را عیبی تا بهجت و کفایت شوقی در جنبها میری تا فخر
 یابد طبع اولی و در کن تا خود بخردی بیکها از لیس تا به یکجا بد آید
 از هر فرموده نونا ابدت بر آید کار با خدمت کن تا در حال خیر یابد علم و فخر
 تا دل تا به نشود راسته و زینا بهر از آنکس خواهد تا امانی یابد کینه
 بر کینه تا در کینه نبخشد کسر را بخت است که تا خود نشود از بهجت و نوا
 بیش تا پایش کردی قدر نیستش تا از تو باز نماند از بهر جدا

کمی تا یکی رسد هم فردا غمزه نام که نه شود مرگ را بکشد تا دل را بیا
 بکشد ای تو دهنی که تا بزرگ بر سر در خود پس تا مرد و مگر دی در
 خلق عزت بکشد تا یکی انس با شکری بجا آر اگر نت دین و با بخوا
 این بستان نامه با باقی باش تا عین جا و راغ با خدمت بدار
 کن تا بزرگ بر سر صبر بکنه کبر اگر بشت خواه خود را می سار تا
 بس مان زنه جنگ در دهن صاحب حق زن اگر شاه است
 تا مانده نشی خود را هیچ قدر منه تا با قدر کنی از صحبت اهد تا بگر
 تا تا بکشد کنی در حق بی تا از تحفه غاف کنی قناعت منه کنی
 اگر تو اندکی خواه هست طبع در در تاقیت بفرزاد بر حرف کنی
 تا مواضع کنی اعتبار کنی راه با حریف باش تا خوار کنی
 از حق بی غره نشی کرد در خود را قدر منه تا با قدر کنی دل کش
 تا زبان زده نشی در که پس اگر معرفت داری از مفسد کنی اگر نت
 بخواه بر در پیش تا بکنند در بند صبری باش تا از لغو نشی
 طلب تا با حرمت نگاه دار تا محترم کنی خود را در میان من تا بگر
 خوش کنی تا غرور کنی سودا به بنده کبر که دران بود که حشمت فرزند
 تا راجعت با مسکن باش معتدل نشی کاری کنی تا عاقبت بشناسی
 در عجب فرو کنی اگر در کاری کار دیگر کنی که اگر بجای با هم در کن

توقه از کسی
 تا عزت بده

تا از حق

بجز

تا از دهن بره بر لب کسی صد کس تا عاقبت با با بکشد
 محشم کنی بر زبانتان شفقت کن تا را بش با مال که ریش
 سنا تا کافر کنی در دریا فرود تا کبر با بکشد بر دریا
 بگو دست بخواه رهبر طلب اگر راه روی راه خرابه کبر اگر خا
 یک بود کن تا بود کنی خود را پیش یا خود را پیش اندیشه به
 هر کسی تا باری نشی خود پس مناسک تا پسند کنی خود را در
 دل را راحت با کفنه بنوازد کنی خود را بود اندک پسند
 تا برکت با با است کن تا بشی از طغیان با و اما در داری
 خند کنی تا با به خودی یک ده تا عیش و رقص بگذرد و در وقت
 سخت بیج تا خسته کنی با به است کن تا بر سر دیگر از از غصه
 خوان تا از غصه خنجر با در تنه بگذر تا نو دیکش و نشی تا بر
 باش اگر مرد را هر از غصه طلب اگر جانمندی حق را با کنی تا دل را
 نشود در ماند که از اهر بایست در نامه در کند تا از نو در کند از
 از اندک کان بگذر تا بختی سوی و یا نیز منی تا کدر نشی هر جا مرد
 تا تک کنی جرم بکش اگر طایفه بگردد را ترک تا بگردد
 از حکم سرت تا به نشی افتاد که از دریا تا بگردد تا با ک
 منبش تا به کنی رنگ لذت بکشد که اگر لذت خرابه انصاف

تا دیکش با

مستند

نامی رشتی آن کار که حق بسند آن بسند که حق بسند تا به خود رسد
 با کسی که تا از کینه بچه آنکس که با تو بر کند بادی می کنی تا قدر تو بفرا
 بیدار باش تا در خانه و دو نیاید با رجند آن بر که تا بفرا رسد با غل
 رو که در زمان بسیار به هر ملک و غنی بمانند سر برین ورنه باو
 سر خود که با سر بکنند تا بکند بر قری یک ریش کن تا نام تو سر خط
 فرمان اگر نه خود غل بمان تا خود تو سر دست آن به که اگر ای
 ضار بود خوابگاه از سر زده تا بخوری با خود بر کشته تا غریز نام
 بزرگ برین کسی تا خود بگذرد جازا در باز که اگر صافی مکتب را بلیست
 تا کفایت بگذرد در دریا فرود تا کوه بیا به تبر ببرد اگر کشته شود
 به طلب اگر راه بدر راه خواب که اگر کشته یک بود که تا بود که
 خود را پیش یا خود را بخشد اندیشه بهمه ازل و کین تا برین بفرست
 خود بسند بمان تا بسند بگذرد خود را در بخد در تا راحت باید گفته بفرست
 تا بود که خود را که کشته تا بخوند بکوش تا با او در مالتی متحول منو
 تا هر قدر نفس را خود که دروغ گوید کفایت باس دارد که هر قدر
 گوید بپناه می کمر تا نقد بپاید هیچ کس نمی چشمت بهت زلا وقت
 شناس اگر مراد نقد را بمانش اگر کشته طبع از حق بردار تا محتاج
 نفس باس در نماند بر هوا نفس عطف کن اگر دل در سر

سر در گریان خود فرو تا عجب می دینی نشی بفاقت دنیا را فریاد
 تا زبانی اختیار خود را کشته تا فخر بگذرد سودی که تا حق کوکب بود
 با کشته گشتن بشن که که کوش باس انفس دارد اگر بدارد و کمال
 در باب اگر بدارد بفاقت غریب که کفی خرد را کسر بود حاجت خود را
 جز حق دلد تا بر آید حاجت بهم بخت بواب بی تا و آید با دو
 چنان که که خود را فراموش کنده خوش بمانش تا با قدر کوی کا
 با زبانی که تا زبانی از حق شرم دارد تا در کینه از حق بیار خانه
 تا نصرت باید کارا خود ز بفرود آمد که تا بجزرت در خانه و فکار
 تا کار تو بلف و حد و جز بکند بدار تا در فتنه بفرست بکند را اندر
 کند از اگر عزت داری نمی بگذرد که در فتنه مرید دل را بفرست
 تا در خانه بکند عزت تا بقیعت باید اندک های بسیار از دل بفرست
 لبان نوی علم تا دانه توان اگر دانه خود را کشت تا کویا
 شب بیدار بمان تا بوی محبت باید با خود به محبت کیر تا دانه نفس
 در کار دار تا خود را در کار داند در و حاصل تا در مان باید
 دست از کار ببرد اگر بخواهد داری از عیب مردان چشم بپوش تا
 عیب خود را من بپوش تا با دبه اختیار کمر تا بکعبه بکسر یا زبانی بپوش

بهر نماند

تا به نماند

صفت

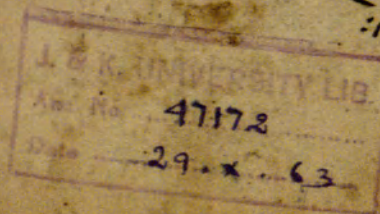
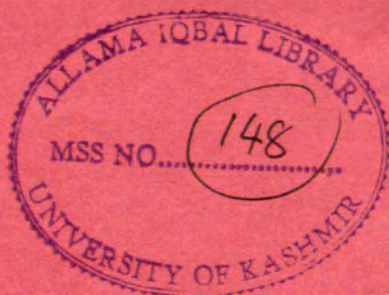
راز خود را بکس مکن تا کنی یا به زبانی کسی بشنوی که او میجواید
 بیکس بشنای پس نری بخود و بانی جراحی بنظر ناری کنی به هر
 جراحی بنظر ناری یا به عیب بنمای کنی اگر کار نیک میجواید بخیر
 او که کار ناری از بهر نیک نوازی که کنی به هر مرد ناری کنی
 باید عیان نیکی باشی تا زمانی زده نشود خاموش باشی تا بهر کار خود
 بنیان در نامت کبر از آن کس بخواد تا الله نشود با حسن خدا
 استن کبر تا عیب بود کنی با هیچ چیز و از کبر که عیب داری نمود
 زبانی خود مکن که از آن جنب برین نقل برجا و در کار مکن تا تو حجت
 خود را به منته نماند بهر فطره را خلق میگردارد با که از این

پہلے

[illegible]

8

858

[illegible]

NATIONAL MISSION FOR MANUSCRIPTS
MANUS DATA

Record No.		Organization/Individual:	
Name of the Institution: Allama Iqbal Library, University Campus Srinagar		Communication Address: Allama Iqbal Library, University of Kashmir, Hazratbal, Srinagar	
Personal Collection:			
Title of the Text: <i>Minhaj-ul-Aarifteen</i>		Bundle No. Acc. No./Manuscript No. <i>47172</i>	
Other Title: Author: <i>Mir Syed Ali Hamadani</i>		No. of Folios <i>26</i> Pages <i>8</i>	
Commentary:		Size of Mss. Material: Paper/Palm leaf/birch bark/cloth/leather/other <i>(Laminated)</i>	
Commentator:		Missing portion:	
Language: <i>Persian</i>		Illustrations	
Script: <i>Persian Nastaliq</i>		Complete/Incomplete ☒ Condition: <i>Good</i> had brittle/worm eaten/fungus stuck	
Date of Manuscript		Source of Catalogue: ☒ Descriptive/Hand list/Alphabetical/Index Card	
Key words:		Colour of Manuscripts: <i>Cream</i>	
Subject:		Remarks:	